

РЕШЕНИЕ

№ 4021

гр. София, 14.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **2070** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 28.02.2012г. по НАХД № 2769/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 112-ти състав, е отменено наказателно постановление (НП) № К- 19849 от 25.01.2011г., издадено от Председателя на Комисията за защита на потребителите /К./, с което на [фирма], на осн. чл.24, ал.2 от Закона за електронната търговия /ЗЕТ/, за нарушение на чл.6, ал.3 ЗЕТ е наложена имуществена санкция от 500 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от К., с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът [фирма], представлявано от управителя Р. Я. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Костов изразява становище за неоснователност на жалбата и пледира същата да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд - С.-град, VI -ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество – касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу спорното НП, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно – наказателно преследване.

Административен съд София - град, VI - ти касационен състав, за да се произнесе по касационната жалба, възприе фактическата обстановка, приета за установена от районния съд, която не се оспорва от страните, а именно:

По повод постъпила в К. на 05.10.2010г. жалба от юридическо лица касателно получено по e- mail непоискано търговско съобщение, била извършена проверка. В хода на проверката било установено, че непоисканото търговско съобщение било изпратено на лицето, сезирало Комисията от електронен адрес [електронна поща] . Било установено още, че електронният адрес на юридическото лице, сезирало Комисията , е вписан в регистъра на електронните адреси на ЮЛ, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения към К., който е публичен и достъпен за всички. Във връзка с тази проверка на [фирма] касатора бил съставен АУАН и въз основа на него обжалваното НП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП по делото са събрани от СРС писмени доказателства, съдържащи се в административнонаказателната преписка, както и са разпитани в качеството им на свидетели св. И. /служител на [фирма]/ и св. Т., управител на [фирма] - ЮЛ , получило непоисканото търговско съобщение. Като е съобразил приобщените доказателства, районният съд е направил извод, че атакуваното НП следва да бъде отменено само на процесуално основание без да се разглежда спора по същество, тъй като съставения АУАН не отговаря на изискванията на чл. 42 ЗАНН, а именно – в него е общо и неконкретизирано деянието досежно дееца на вмененото на дружеството нарушение, което от своя страна опорочава и атакуваното НП.

Настоящата инстанция намира за неправилни изводите на СРС за незаконосъобразност на НП, по следните съображения:

По делото не е било спорно, че получателят на търговското съобщение [фирма] е вписан в регистъра по чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ. Полученото от него търговско съобщение /съдържащо се в преписката на хартиен носител/ безспорно попада в определението по чл. 5, ал. 1 от ЗЕТ и чл. 2, б. "е" от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно някои правни аспекти на услугите на информационното общество, доколкото рекламира пряко стоките и услугите, извършвани от сватбена агенция Lora Catering /Л. К./ .Нормата на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ въвежда забрана за изпращането на непоискани търговски съобщения на електронни адреси, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ. Разпоредбата на чл. 7, пар. 2 от Директива 2000/31/ЕО посочва дължимия резултат, който следва да бъде постигнат при транспонирането на

директивата, а именно държавите-членки да предприемат мерки, за да гарантират, че доставчиците на услуги, които изпращат по електронната поща непоръчани търговски съобщения правят справка редовно с регистрите за отказ, в които лицата, които не желаят да получават такива търговски съобщения, могат да се регистрират и спазват желанието им. Във връзка с транспонирането на Директива 2000/31/ЕО с пар. 12 от ЗР към Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние /ДВ., бр. 105/06 г., в сила от 01.01.2007 г./ е създадена нова разпоредба на чл. 20, ал. 2 от ЗЕТ, касаеща контролните правомощия на Комисията за защита на потребителите, съгласно която при изпълнение на служебните си задължения длъжностните лица на К. имат право на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон или на законодателството на държавите - членки на Европейския съюз, въвеждащи изискванията на [Директива 2000/31/ЕО](#) на Европейския парламент и Съвета за електронната търговия, независимо от формата на документа, както и да разпоредят на всяко лице да предостави сведения за нарушения, които са му известни и да извършват проверки на място.

Съгласно [чл. 6, ал.3 от Закона за електронната търговия](#) е забранено изпращането на непоискани търговски съобщения на електронни адреси, вписани в регистъра по ал.2. В конкретния случай е безспорно установено, че дружеството – ответник по касацията е изпратило непоискано търговски съобщения на електронен адрес, който е вписан в регистъра на електронните адреси на юридическите лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, воден от Комисията за защита на потребителите.

Съдът намира за неоснователни изложените в първоинстанционното решение доводи, че не е конкретизиран дееца както в издадения АУАН, така и в оспорваното НП, поради липса на доказателства и изобщо твърденията досежно кой е авторът на това съобщение. [фирма] е бил надлежно уведомен за извършената проверка, в хода на която му е била дадена възможност да представи доказателства, бил е поканен за съставяне на акта за установяване на административните нарушения, срещу който е подал възражения. В съдебната фаза, дружеството е представило доказателствата, с които разполага, като изрично управителят на дружеството е заявил, че няма да сочи други. Изложеното сочи, че не би могло да се приеме, че на същото е било нарушено правото на защита.

Освен това видно от разпита на св.Т. – управител на [фирма], противно на твърденията на ответника по касацията, , че съобщението до [фирма] е изпратено след проявен интерес от страна на това дружество, св.Т. заявява пред съда, че няма спомен по какъвто и да е начин да е изразил пред служител на [фирма] желание за такова съобщение.

Извършеното деяние осъществява изцяло състава на нарушението по [чл. 6, ал.3 от ЗЕТ](#), за които дружеството е санкционирано. Нормата на закона е императивна. За да се счита за нарушена е достатъчно да е изпратено съобщение на електронен адрес, вписан в регистъра, което в случая е извършено.

Като е отменил наказателното постановление, въззивният съд е постановил едно неправилно и незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а обжалваното наказателно постановление потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град- VI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 28.02.2012г. по НАХД № 2769/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 112-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № К- 19849 от 25.01.2011г., издадено от Председателя на Комисията за защита на потребителите /К./, с което на [фирма], на осн. чл.24, ал.2 от Закона за електронната търговия /ЗЕТ/, за нарушение на чл.6, ал.3 ЗЕТ е наложена имуществена санкция от 500 лв

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: